

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ECCLESIASTICAE || DISCIPLINÆ || LIBRI SEX:|| DE
CANONICA ET MO-||nastica Disciplina collapsa
restau-||randa, pristinoqué nitori || restituenda.||**

Schulting, Cornelius

Coloniae Agrippinae, 1599

VD16 ZV 14233

2. De Origine antiquitate, Ordine & progressu Visitationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63372](#)

3.4.5 Sessione 13. cap. 1. Sessione 14. cap. 7. & 8. Sessione 14. in Procœmio Reformationum, & cap. 4. & 5. Sessione 21. cap. 6. & 8. Sessione 22. cap. 1. Sessione 22. cap. 8. Sessione 23. cap. 18. & Sessione 24. cap. 8. & in Decreto de Reformatione caput primum singulariter nota & cap. 2. 3. 8. 9. 1. 6. nota & 11. 12. 17. 18. nota Sessione eadem capite 1. De Regularibus & Monialibus cap. 5. 8. 11. 14. 20. 21. Sessione 25. cap. 1. in fine & capite 2. & capite 3. 6. 14. 18. 20. nota. Capitulorum generalium auctoritas in conseruanda generali Disciplina Concilium Tridentinum Sessione 25. cap. 1. de Regularibus & Monialibus Summatim in toto isto Concilio sunt centum & triginta duo capita ad Disciplinam maximè sp̄tantia. De Disciplina Ecclesiastica in genero restituenda Concilium Tridentinum sessione 25. cap. 20. De Disciplina Monastica restituenda, sessione 25. cap. 21.

CAPUT II.

*De origine, antiquitate, ordine & progressu
Visitationis.*

VT per iugulum aduersariorum erumpat veritas proponam de Origine Visitationis ipsiusmet Lutheri testimonium. Lutherus script libellum hoc titulo. Instruētio Visitatorum ad Pastores Ducatus Saxonizæ. In 9. parte operum foliis 251. sic habet. Quam pia & salubris res sit Pastores & Christianam communitatem per doctos & intelligentes viros visitare, satis abunde nouum & vetus

vetus testamentum declarant: sic enim legimus,
quod S. Paulus Act. 9. circuibat Iudæam & Paulus
vna cum Barnaba. Actor. 15. c. de nouo transierunt
omnia loca, in quibus erant concionati. Et in om-
nibus epistolis declarat se curam gerere omniū
parochiarum & totius plebis scribit ad eas epi-
stolas. ipse circuit, mittit quoque discipulos suos:
quemadmodum & Acto. 8. c. cùm Apostoli audis-
sent Samariam recepisse verbum, mittebant eò
Petrum & Ioannem. Legimus quoq; in testaméto
veteri, quomodo Samuel modò in Rama, modò
Nobæ, modò in Galgall, & sic deinceps nō animo
exspatiandi, sed ex iniuncto officio & exigente;
populi spirituali necessitate circuiuerit: sicuti
Helias quoque & Helisæus factitarunt, sicuti in
libris Regum inuenitur, & Christus ipse diligen-
tissimè circuiuit castella & vrbes, visitans nobiles
& ignobiles quærens salutem creditum. Hoc
munus sancti Patres & Episcopi olim fidelissimè
administrarunt, vt ex canonibus Ecclesiasticis ap-
paret satis. Nam ex hoc officio originaliter pro-
dierunt Episcopi & Archiepiscopi prout vnicui-
que vel latus & amplius aut angustus ad visitandū
locus erat assignatus: nam propriè Episcopi no-
men designat inspectorem vel visitatorem, & Ar-
chiepiscopus est inspector & visitator supremus.
hæc scripsit Lutherus Anno Domini 1528. Conci-
lium autem Tridentinum prius fuit conclusum
Anno Domini 1566. Deuteronomij c. 17. summus
sacerdos inquirere dicitur diligenter. Paulus ipse
in nouo testamento inquisitione vsus fuisse legi-
tur, quantum per tempora illi licuit, & si eo tem-

720. DE DISCIP. ECCLES.
pore à partibus Pauli Cæsares & principes seculares stetissent, reuera inquisitionem in effectum deduxissent, sicuti postea temporibus Christianorum Imperatorum factum est in punitione hæticorum, vt ex epistola ad Galatas cap. 5. intelligere licet. Vtinam ait, abſcindantur qui vos conturbant. Quicunque autem conturbat vos portabit iudicium, quicunque ille est, imò etiam quosdam ex talibus puniuit, vt Alexandrum & Hymenæum, quoſ tradidit Sathanæ, vt discerent non blasphemare: quinimò eodem loco affirmat, quod Timotheum Ephesi reliquerit, vt denunciaret quibundam ne aliter docerent: sic etiam 1. Cor. 5. quando nouercæ violatorem tradidit sathanæ, vt spiritus saluus foret in die Domini. In eadem epift 1. Cor. 4. cap. comminatur inquisitionem expressis verbis ijs. qui per arrogantium veritati contradicunt quidam inflati sunt tanquam non sim venturus ad vos.

Veniam autem ad vos citò, vt cognoscam si Deus voluerit, non sermonem eorum qui inficiunt, sed virtutem, quia regnum Dei non intermone, sed virtute est positum. Quid mauctis: nam ne ad vos in virga et in charitate & in spiritu mansuetudinis. Hic diligenter notetur discrimen Visitationis & Inquisitionis: nam per illa verba quid vultis in virga ad vos veniam intelligit Inquisitionem, quia eam semper sequitur persona Judicialis, sed per illa verba an in spiritu mansuetudinis aut charitatis intelligitur Visitatio, quæ magis eò dirigitur, vt vitia, quæ per negligenciam Pastorum sunt commissa in charitate & spi-

ritu lenitatis emendentur. de his loquitur in altera epistola. Timeo, ne fortè cùm venero, non quales volo, inueniam vos, & ego à vobis inueniar, qualem non vultis. His verbis comminatur illis Inquisitionem: quare autem tam seuerè cum ijs agere velit, causam adiungit nempe propter falsam doctrinam, odia, contentiones, arrogatiā & similia, de quibus peccatis non egerant poenitentiam sicuti in sequenti capite 2. Corinth. 13. scribit: Prædixi vobis & adhuc prædico vobis tanquam præsens antea, nunc autem absens ijs, qui prius peccauerunt: ubi reuersus fuero, ego ijs non parcam: in fine huius capituli rursus meminit huius visitationis. Hæc scribo, ne cùm præsens fuero, durius agam secundum potestatem, quam dedit mihi Dominus in ædificationem & non in destructionem: ex his intelligitur quod Visitationem & Inquisitionem etiam Apostoli docuerint, & præsertim contra hæreticos adhibuerint Inquisitiones & Visitationis remedium.

Porrò de Visitatione Episcoporum S. Antonius parte tertia. Summae Iuris Canonici & Theologæ titulo vigesimo capitulo quinto. per §§. quinque. primo in genere de Visitatione, deinde: §. primo quod ea fieri debeat ex affectu charitatis, & pro utilitate non sua, sed subditorum. §. Episcopi om̄ quod Visitatio fieri debeat generaliter & cum nes ad Synodus varietate. §. tertio, quod miseri debet misericordia cum seueritate. §. quarto, quod debita forma in Visitatione sit obseruanda, quam ipse hoc §. declarat. §. quinto.

*Legatur Cōc.
Rhotomag.*

Quomodo in

circuitione

Episcopi om̄

dum venire

debeant. &

Isidor. M.S.

in Decretis.

li. seu par. 9.

Vigintiquinque dubia circa Visitationem ponit
& soluit mox eadem Parte 3. titulo 20. capitul. 6.
tradit latè per 7. §§. Quomodo & quo ordine in
Visitatione fiet Inquisitio. adde his quæ habet B.
Antoninus de Pœnis parte 3. titulo 29. capit. 1. per
§§. 8. & cap. 2. per §. vnum & parte 3. titulo 24. de
Excommunicatione maiori, & deinde de singulis
excommunicationibus quæ habentur in corpore
Iuris & extrauagantibus, idque ordine per capita
72. de causa materiali excommunicationis ca. 73.
de causa formal, cap. 74. de causa efficiente, cap.
75. de causa finali, cap. 76. de absolutione ab
communicatione maiori, à quo fieri debeat, cap.
77. deinde idem parte 3. titulo 25. De excommuni-
catione minori quomodo contrahatur per capi-
ta 1. 2. 3. De interdicto titulo 26. parte 3. titulo 27.
De suspensione per capita sex. Hæc omnia ex S.
Antonino breuiter annotata, sed ab ipso prolixissi-
mè pertractata propriè ad nostrum argumen-
tum de Disciplina Ecclesiastica pertinent. Nico-
laus quoque Vigelius in Methodo Iuris Pontificali
lib. 4. titulo ultimo de Visitationis argumento
git: ad hos breuitatis studio beneuolum Lecto-
rem remitto.

CAPUT III.

*Quibus temporibus primò cuperit corrumpi Discipli-
na Ecclesiastica.*

Initio fiebat
publica mo-
rum inqui-
si-

P Olitia Disciplinæ à Christo & ab Apostolis
constituta, diu in substantia integra cū in grecis
tum